

dar drevje obrodi, po svetu „Novic“ pščke vkup déva, ktere potlej séje, in dobí dovolj divjakov *). On me dalje zagotóví, da pozná v svoji fari kmeta, ki je leta 1847 jabelčne in hruševe tropíne na redos presejal, odkod je toliko pšček vkup spravil, da si je z njimi pol orala zemlje nasejal. Zdaj ima celo goščavo divjakov, ktere pridno presajuje in hvalevredno! tudi sosedom ponuja.

Iz ust prostega moža slišati, da pridni kmetovavci namen „Novic“ povsod zastopijo in si prizadevajo po njih podobnih svoj stan zboljšati, me je močno razveselilo. Zdaj se vès zadovoljen čez Jurjoško dolíno, ktera je zares tako lepa, kakor jo je nekdo, še ni davno, v Novicah popisal, proti Radgoni podam. Z Bogom!

Iz Zagorja na Notrajnskem 5. augusta. Poprejšnje leta je žalosten hodil Pivški kmet po polji, letas pa hodi vesel, in res je veselje viditi, kako lepa je pšenica (ktere pri nas še nismo poželi), kako lepo kaže ječmen, ovès, prosó, ajda. Od krompírjeve gnjiline še ni čuti. Senà so kmetje toliko spravili, da jim ne bo treba, ako ga Bog obvarje, v Moravče po-nj hoditi, kakor so letas hodili, ker tukaj se je pred 2 mesecema cent teško dobil po 2 fl. in pol. Smémo tedaj réči, da bomo prav dobro letino imeli, če te nade toča ne pobije. Pa nevihte nas jako strašijo. Pred 14. dnevi je strela ubila na gori sv. Trojice moža, ki je bil s koso pod visok hrast bežal. Ž njim je bila žena in 6 otrok iz bližnje vasi. Ženo je jako poškedovala, otroke pa zlo omamila. 6. augusta je ob 2 ponoči v topol vdarila, ga do korenik razklala, potem švigne v zraven stoječi hlev, kjer je ubila vola, in do malega tudi kravo zraven njega bivšo. Unidan je v Vovčah, vasi Košanske županije, gad pičil ženo v nogo. Hitro so ji zgorej in zdolej nogo prevezali s svilo, ker pa svila ni vbrabila strupu se dalje razširjati, pošlejo posla v Zagorje k g. Antonu Mlakarju, našemu vikarju, po agramontanini izleček. Vsako leto dajo to koristno cvetko verli ljudoljub nabirati, in pridno delajo lek iz nje, ktereга radi vsacemu nesrečniku podelé. S tem zdravilom so že več ko 20 osebам življenje otéli, in tudi veliko živinčét rešili. Ni dvomiti, da bi tudi pičeni ženi v Vovčah noga ne ozdravela. Toraj óčitna Vam hvala, verli gospod. —1.

Iz Verhnike 2. aug. † Veliko pomenitniga in hvalevredniga se je že bralo v Novicah od Verhnike, posebno, odkar se je prelepa cerkev tako krasno dvignila, ktero vsak popotnik občuduje. Povejte še, da se Verhnika še v drugi zadevi prav izverstno skazuje, in to je, v cerkvenim petji, ktero je tako vbrano, tako miloglasno, da sleherniga poslušavca radost prevzame, posebno, kar žensko petje tiče. Verhnika daje lep izgled pridnosti vsekje, in posnemali naj bi jih vsi kraji slovenskiga sveta. Tukaj naj se pa še zasliši imé pridniga učenika, g. Haleka, kateri, čeravno ne rojen Slovenec, ampak Čeh, se je tako krepko obnašal v šoli in v cerkvi, in sicer povsod po slovensko, da se ne moremo zderžati, ga óčitno pohvaliti. Scer pa slava Verhenčanam!

Iz Ljubljane. Kakor vsacimu manjšimu mestu se pozná tudi Ljubljani odhod učencov in učencov na šolske praznike; razkropili so se križem dežele, oddahnit se celoletniga truda; marsikteri pa si je opasal tudi torbico in se podal na daljši pot. Le učenci podkovijske in živinozdravniške šole še čakajo óčitnih preskušinj, ktere se bojo prihodnji pondelk (16. dan t. m.) začele in 21. končale. Vendar se ravno ob šolskih praznicah, v kterih je bila Ljubljana nekđaj zlo prazna, óčitno

vidi, da je mesto od leta do leta bolj obljudeno in da železnica veliko popotnih iz mnogih krajev tū sém privabi. Tudi slavni vrednik slovenskiga deržavniga zakonika gosp. Cigale je prišel iz Dunaja obiskat svojo domovíno. Pred njim pa je prišlo že njegovo poslednje ravno tako važno kot težavno delo — prevod noviga kazenskiga zakonika, o kterim bomo drugo pot več govorili, ker je želeti, da bi se vsak omikan Slovenec saj enmalo soznanił s temi postavnimi bukvami.

Novičar iz mnogih krajev.

Nar novejši cesarski patent od 31. pretekliga mesca zapové, da ima brambovstvo (Landwehr) po celim cesarstvu jenjati, namesto brambovcov pa ima povsod, le na vojaški granici ne, vsak voják čez dopolnjeno osemletno službo še dvé leti v vojaškim stanu privzderžan (reserv) biti. Ta prememba se je mogla po cesarskim patentu zato zgoditi, ker dosedaj brambovci niso po vsih cesarskih deželah bili, tedaj vojaška služba ni vse dežele enako zadela, in ker se bo s privzderžanci z manjšimi deržavnimi stroški ob času vojske ali ob kakošnim družim posebnim primerku potrebno število vajenih vojakov dopolniti zamoglo. Privzderžanstvo, ki zadene tudi žandarje, vojaške policaje in mornarske vojake, obstoji v tem, da se voják po prestanih 8 letih domú spusti, če ni sile, ob sili poklican se mora pa berž svojimu regimentu vverstiti. Vverstenje k rezervi se mora praviloma brez posebniga naukaza konec grudna tistiga leta zgoditi, v kterim je voják svoje leta prestal. Na poklic cesarjev morajo privzderžanci nemudoma skupaj priti. — Z veseljem slišimo, da se bojo po vsih deželah iz vsih otroških in depositnih denarjev posojilnice napravile, iz kterih bojo zamogli kmetje in rokodelci v potrebi proti dostojnimu poroštvu denarja na posodo dobiti za pošten činž. — Ministerstvo poduka je ukazalo, da se učitelji praviloma ne sméjo ženiti, dokler nimajo gotove učiteljske službe: izjemno se smé le taccim dovoliti, ki se skažejo z dostojnim premoženjem. — Narodska Dunajska banka je naznanila svoj denarni stan poslednjih kvatrov, iz kteriga se razvidi, da se je proti naznanilu poprejšnjih kvatrov njena gotovína v srebru za 2165 fl. pomanjšala, med ljudstvo danih bankovcov pa je za 314.614 fl. več. — Okoli Pešta na Ogerskim pričakujejo že v 14 dnéh popolnoma zreloga grojzđja. — V vasi Pokola na Ogerskim je neki kmet Jakob Szüts med ljudstvo laž zatrosil, da njegov sin, ki je bil za merzlíco bolan, je umerl, pa kakor prerok spet od smerti vstal. Berž je vrelo neumnih ljudi v Pokolo, slišat preroka glas, ki so očeta obdarovali, kar nar več je kdo mogel. Gosposka, to sleparijo zvedši, je zaperla goljufniga očeta in več pomagačev v to sleparijo zapletenih, in jim bo pokazala: kaj se pravi „prerok“ biti. — Dekletam, ki bi rade može dobile, pa so že prestare, je svetovati v Ameriko v kanton Novi Hampšir iti; tam je ta navada: ako je deklé 29 let staro, pa še moža nima, se snidejo za ženitev vgodni fantje in srečkajo za njo; kdor je tako srečen, da je ne dobí, obdaruje tistega, na kteriga pride; — „ženin nehotama“ je po teh darilih premožen mož, uni so pa tudi veseli. — 14. in 15. tega mesca bojo v spomin rajniga cesarja Napoleona po ukazu sedanjiga Napoleona spet slovesnosti silne. Volitve višjih deželnih svetovavcov so bile tako zaspane, da je Napoleon zlo nevoljin zavolj te nepričakovane mlačnosti, ktera se po deželi razodeva. — Ker krompír na Irskim letos spet gnjije, je bolj revne tako prestrašilo, da se jih že veliko napravlja v Ameriko se preseliti, da bi lakoti odšli.

*) Take reči slišati: »Novice« v serce veseli. Vred.